

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36400-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 35656-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 45126-01-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 48878-09-16 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 50094-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד מיכל אפלבוים

נגד

הנאשם פלוני
ע"י עו"ד מיכל רובינשטיין ועו"ד מחמד חאגי

גזר דין

(בהתאם להחלטת בית המשפט, מגזר הדין המלא הושמטו בנוסח זה פרטים העלולים להביא לזיהוי הנאשם)

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שבשליש השני של שנת 2016 נכנס לישראל ללא היתר (ת"פ 48878-09-16), וב-6 הזדמנויות שבין סוף יולי 2016 לאמצע אוגוסט 2017 "שהה" בישראל ללא היתר. אין מחלוקת כי הנאשם לא נכנס לישראל לשם ביצוע מעשה עברייני או שלילי כלשהו. יתר על כן, ב-12.9.2016 פנה הנאשם ל"וועדת המאוימים" בבקשה לקבל מעמד בישראל בשל איום שנשקף לו לפי דבריו בשטחים בשל שיתוף פעולה עם מדינת ישראל. ב-20.10.2016 דחתה ועדת המאוימים את בקשת הנאשם. ב-7.11.2016 חידש הנאשם את בקשתו מוועדת המאוימים לקבלת מעמד. ב-17.4.2017 דחתה ועדת המאוימים בשנית את בקשתו לקבל מעמד בישראל, אף על פי שנמסר לה מהשב"כ שקיים בידיו "מידע בודד ועדכני אודות חשדות לשיתוף פעולה המופנים כלפי הנדון" (ראו נ/1). בחודש ספטמבר 2017 עתר הנאשם לביטול החלטת הוועדה, ובג"ץ הוציא צו ארעי שאסר על "הרחקתו" מישראל (ראו נ/2). בחודש מרץ 2019, נדונה עתירת הנאשם בבג"ץ. לאחר שעיינו במידע חסוי, המליצו השופטים לנאשם לחזור בו מהעתירה. הוא עשה כן, והעתירה נדחתה. עם זאת, בג"ץ השאיר על כנו את הצו הארעי למשך חודש נוסף, כך שבסך הכל היה הצו הארעי שהתיר את שהייתו בישראל בתוקף יותר משנה וחצי (ראו נ/3). כיום ממשיך הנאשם לפעול לשם מציאת פתרון חוקי לבעיותיו. מאז כניסתו לישראל, הנאשם השתלב בחיים במדינה ויצר בה קשרים חברתיים. למרבה הצער, עדות לכך ניתן למצוא דווקא בכך שבאחד המקרים שבהם "שהה" בישראל ללא היתר הוא היה קרבן לתקיפה פיזית גזענית מכוונת, *

2. במעשיו הפר הנאשם את האיסור שהטילה המדינה על פלסטינים המתגוררים בשטחים ואינם בעלי מעמד של אזרחים או תושבים בישראל להיכנס לשטחה הריבוני של ישראל ללא היתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36400-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 35656-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 45126-01-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 48878-09-16 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 50094-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני

3. בין הצדדים לא הייתה מחלוקת כי את מעשיו של הנאשם יש לראות כאירוע אחד לעניין גזירת עונשו. למעשה, נקל לשער כי מדובר למעשה בתקופה רצופה של כשנה שבה חי הנאשם בישראל, והתאריכים המצוינים בכתבי האישום השונים מתעדים רק את מועדי בדיקותיו על ידי שוטרים. יתר על כן, בחלק הארי של התקופה שבה מדובר ניהל הנאשם הליכים להסדרת מעמדו החוקי בארץ, שהרי פנה ל"וועדת המאוימים" כבר בספטמבר 2016. בצדק הזכירה הסניגורית את עקרון אי ההחזרה (non-refoulement), שלפיו אין מחזירים מבקש מקלט למקום שבו נשקפת לו סכנה, ולכן יש לעכב לרוב את הרחקתו עד לבירור טענותיו. הסניגורית הפנתה בהקשר זה לסעיף 6(א)(7) ב"נוהל הטיפול במאוימים" של מתאם פעולות הממשלה בשטחים מחודש פברואר 2015 המכיר בעיקרון זה (ראו נ/5). הסניגורית הפנתה גם לפסקה 53 בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעת"מ (תל אביב) 17613-09-19 **פלוני נ' ועדת המאוימים** (2020) העוסקת בתחולתו הכללית של עקרון אי ההחזרה על מבקשי מקלט גם אם לא הוכרו כפליטים. העובדה החשובה לענייננו היא כאמור שבמהלך תקופת שהותו בישראל, ניהל הנאשם הליכים משפטיים מסודרים על מנת לקבל הכרה כמי שחיו מאוימים בשטחים ולכן יש לתת לו לפי הטענה מעמד בישראל. מבחינה פורמאלית היה על הנאשם לפנות ולבקש אישור זמני לחיות בישראל בעת שנבדקות טענותיו על ידי ועדת המאוימים, כפי שעשה מאוחר יותר בעת שעתר לבג"ץ נגד החלטת הוועדה (ראו בג"ץ 3231/16 **פלוני נ' ועדת מאוימים** (2016), שאליו הפנתה התובעת). ואולם, בהתחשב בכך שמהדיווח של השב"כ לוועדת המאוימים שהוזכר לעיל, עולה כי טענות הנאשם לא היו חסרות כל יסוד, הרי שההליכים שניהל הם בעלי משקל משמעותי בעת ששוקלים את חומרתה של שהותו בישראל ללא היתר שהייה פורמאלי באותה תקופה.
4. הן התובעת והן הסניגורית תמכו את עמדותיהן אודות מתחם העונש ההולם בפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל** (2014). פסק דין שבו נקבע מתחם עונש הולם שביון מאסר על תנאי קצר לחמישה חודשי מאסר – בפועל או על תנאי ביחד. התובעת טענה שמתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר בפועל, כיוון שמדובר במספר מקרים של "שהיה" בישראל ללא היתר. אף הסניגורית טענה כי המתחם המחייב הוא זה שנקבע ברע"פ **אלהרוש**, אלא שלדעתה ניתן להטיל לפיו עונש שכולו על תנאי גם על מי שנכנס לישראל או "שהה" בה מספר פעמים. הסניגורית תמכה טענתה זו בשורת גזרי דין של בתי משפט שלום.
5. בהתחשב בכך שטענותיו של הנאשם הקשורות בכך שבשטחים הוא נחשד בשיתוף פעולה עם ישראל, לא היו חסרות יסוד, אני סבור שמעשיו נכנסים לקטגוריה מעט נפרדת מזו של פלסטינים הנכנסים לישראל על מנת להתפרנס ועניינם נדון ברע"פ **אלהרוש**. מעשיו של הנאשם קרובים יותר בהיבטים מסוימים שלהם לקטגוריה שבה נמצאים מעשיהם של מי שנכנסו לישראל מטעמים הומניטריים מובהקים כגון במקרים של רצון להתאחד עם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36400-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 35656-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 45126-01-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 48878-09-16 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 50094-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני

המשפחה הנמצאת בישראל. מעשים אלה נדונו ברע"פ 3242/13 ג'יהד ג'ראדאת נ' מדינת ישראל (2014) – שם נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין עונש של קנס לעונש מאסר של חודשיים בפועל או על תנאי. בין היתר, אני סבור כי כאשר מדובר בנסיבות של טענת "מאוימות" אין משמעות רבה למספר התיקים שנפתחו לנאשם בגין "שהיה בלתי חוקית בישראל" בעת שהמתין להחלטה סופית בבקשתו לקבל מעמד בישראל. במקרה שבפניי הליך זה התחיל כאמור זמן קצר אחרי כניסתו של הנאשם לישראל לפי כתבי האישום, והסתיים (בהחלטת בג"ץ) זמן ארוך אחרי המועד האחרון של ה"שהות" בישראל שבה עוסקים כתבי האישום. זאת, כאשר בזמן ניהול ההליכים בבג"ץ עמד בתוקף צו ארעי שהתיר לנאשם להישאר בישראל יותר משנה וחצי. כל זאת, כמובן, כאשר מדובר במקרים כמו המקרה שבפניי שבו יש לטענת ה"מאוימות" בסיס מסוים במציאות, ולא במקרים שבהם מדובר בניהול הליך סרק שנועד לקנות זמן בלבד.

6. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה, הוא כפי שנקבע בבית המשפט העליון ברע"פ ג'ראדאת שהוזכר לעיל. כלומר, הוא נע בין עונש של קנס לעונש מאסר כולל של חודשיים מאסר (בפועל או על תנאי יחד).

7. לחובת הנאשם הרשעה קודמת מחודש מרץ 2015 בעבירה של כניסה או שהיה בישראל שלא כדין. בגין הרשעה זו נגזרו עליו 45 ימי מאסר על תנאי לשנה.

8. התובעת ביקשה שייגזר על הנאשם עונש הנמצא בתחתית מתחם העונש ההולם שלו טענה. זאת, בשל הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ומאז הורשע הנאשם בעבירה דומה. כן ביקשה התביעה שיוטלו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי וקנס.

9. הסניגורית טענה כאמור לעיל כי חל בעניינו של הנאשם מתחם העונש ההולם שנקבע ברע"פ אלהרוש. הסניגורית ביקשה שבקביעת עונשו של הנאשם אתחשב בכך שלא הועמד לדין איש בגין תקיפתו הגזענית של הנאשם, ובכך שהנאשם פנה ל"וועדת המאוימים". פניה שהופכת לטענתה את העבירה שעבר לעבירה טכנית בעיקרה של אי בקשת אישור שהיה זמני. הסניגורית סברה כי שתי נסיבות אלה מקימות לנאשם הגנה מן הצדק שצריכה להביא להקלה בעונשו באופן של חריגה ממתחם העונש ההולם. הסניגורית ביקשה גם שאתחשב בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות.

10. הנאשם סיפר בדברו האחרון על הקושי לחיות במצב שבו בני קהילתו תופסים אותו כמשתף פעולה. הנאשם שיתף בכאבו על כך שעל אף הסיוע שהעניק למשטרת ישראל ולמדינת ישראל, כותרת ההליכים נגדו הייתה: "משטרת ישראל נ' *****". לטענת הנאשם, בשטחים ממתין לו גזר דין מוות וארגוני טרור הפיצו ***** כרוזים בעניינו. הנאשם סיפר כי למעשה הוא נמצא בישראל מזה ***** , ורכש לעצמו חברים ישראלים רבים שאוהבים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36400-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 35656-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 45126-01-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 48878-09-16 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 50094-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני

אותו והוא אוהב אותם ומכבדם. את הוריו לא ראה לדבריו מזה זמן רב,

11. כאמור לעיל, אני סבור שעניין הפניה לוועדת המאוימים הוא חלק מנסיבות ביצוע העבירה, ולכן התחשבתי בו בעת קביעת מתחם העונש ההולם, ואינני מוצא מקום להתחשב בו במסגרת של הגנה מן הצדק. הואיל וסוגית אי ההעמדה לדין של תוקפיו הגזעניים של הנאשם לא התבררה בפניי עד תום, אינני מוצא מקום להחיל גם בגינה את ההגנה מן הצדק. יתר על כן, הנאשם נותן את הדין על שורת תיקים ולא רק על זה שעסק גם בתקיפתו. כך או כך, התקיפה הגזענית המכוערת שלה נפל הנאשם קרבן היא נסיבה המשפיעה על קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

12. בהתחשב בהרשעתו הקודמת של הנאשם כנסיבה מחמירה, ובזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ומאז אותה הרשעה קודמת, בהודאתו של הנאשם ובתקיפה הגזענית שלה נפל הנאשם קרבן, ראוי לגזור על הנאשם עונש הנמצא בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בקצה התחתון ממש. בקביעת גובה הקנס, אתחשב בכך שהנאשם היה עצור בגין תיק זה ובשל כך רכיב המאסר בפועל משמעותי יחסית, בעוד אלמלא מעצרו, יתכן שהיה נגזר עליו בנסיבות העניין עונש מאסר על תנאי בלבד. בהקשר זה יש לציין שהנאשם ביקש במשך תקופה מסוימת להישאר במעצר על מנת שלא להיות מגורש לשטחים.

13. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 ימי מאסר בפועל בניכוי 24 ימי מעצרו, כך שהנאשם אינו צריך לרצות עונש מאסר בפועל נוסף.

ב. 21 ימי מאסר על תנאי למשך שנה, והתנאי הוא שלא ישוב ויעבור העבירה שבה הורשע.

ג. 1,000 ₪ קנס, שישולם עד ליום 1.9.2020. ניתן לקזז את הקנס מהפקדונות שהפקיד הנאשם בתיקי המעצר הקשורים לתיקים שבכותרת. את יתרת סכום הפקדונות יש להחזיר לנאשם (אם לא הוטל על הכסף עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזירו).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 12 ביולי 2020, במעמד הצדדים.

איתי הרמלין, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36400-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 35656-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 45126-01-17 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 48878-09-16 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 50094-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני